

Escriu-me

Per omplir-me aquest tros de soledat/ que enverina els camins secrets del cos

Foto: Pimthida

Escriu-me quan arribis allà on sigui,
on et dugui el desig, o el cansament,
o totes dues coses. Parla'm sempre,
que necessito versos i paraules
per omplir-me aquest tros de soledat
que enverina els camins secrets del cos.

Agafaré les lletres que m'enviïs
i en faré una flassada acolorida
(encara tinc aquella por del fred
que em recorre la pell a mossegades;
el fred que ve de dintre, de l'arrel
d'algun dolor ofegat que encara ignoro).

Amb la tinta que en quedi, pintaré
grafits estranys per les parets del somni.
Així podré ofegar aquest buit de tu,
i el buit de mi i el de la terra molla
que sé vençuda sota els peus de fang,
que no m'aguanta.

Escriu-me, no t'oblidis del meu nom.
Quan ja no em quedi res on aferrar-me,
m'arrauliré a la panxa de les lletres
i em quedaré quieta, mentre espero
que em facin oblidar que no són res,
tret d'un miratge inútil que no em salva.

Sònia Moll
Gamboa

P O E S I A

NON SI MALE NUNC

Pròleg de Màrius Sampere

VIENA

Non si male nunc

(<http://www.vienaeditorial.com/mostrarllibre.asp?ididioma=1&idllibre=592>)

© Sònia Moll Gamboa
© Viena Edicions, 2006